

Заснути так бодай на волосок...

Дмитро Павличко

Заснути так бодай на волосок,
Щоб зорі сивини мені не ткали,
Щоб сні мої неквапно протікали
Між пальцями твоїми, як пісок.

Заснути так під золотим крилом
Коси твоєї, щоб у сновидінні
Хрестатих танків не з'явилися тіні,
Що йшли крізь наші села напролом.

Заснути так, щоб не почути в сні
Таємних землетрусів і розпуки,
Яку несуть пісні та мужні руки,
Обрубані катами на струні.

Заснути так під подихом руки
Твоєї полохливої й легкої,
Щоб у моєму сні, немов левкої,
Світили думи і материки.

Заснути так, щоб колисання мрій
Повільно оберталося в каміння, —
Та втім, немов на поклики сумління,
Збудитися на тихий голос твій!